

ob vejevje ali ob ovijalke in bodičasto grmičje, ki prerašča komaj vidne steze. Kakšna je njihova okretnost, si lahko mislimo, ker se morajo celo težko otovorjene žene prebijati skozi tako goščavo. Kajti take hoje se je vsakdo učil že od rane mladosti. Komaj shodijo hčerke, že spremljajo mater in ji pomagajo pri nabiranju rastlinske hrane, dočim se udeležujejo že dečki lova z očetom in starejšimi brati.

Dandanes se vrši lov s puščico in lokom. Toda še nedavno so lovili brez orožja, ker niso poznali niti kopja. Stari ljudje pripovedujejo, da so njihovi predniki hodili na lov še s cepci in bakljami. Žene in otroci so s krikom in vikom v sklenjenem polkrogu gonili divjačino proti lovcem, ki so jo obmetavali in pobijali s koli.

Koče afriških pritlikavcev

Z ribištvom pa se pritlikavci ne ukvarjajo. Kajti vodo mrze in niso nikaki prijatelji kopeli in umivanja. Rek ne prekoračijo, ne pade jim v glavo, da bi si iztesali čolne ali splave. Zato so velike reke nekake meje med posameznimi plemeni.

Potovanje po gozdu ni brezciljno, temveč se vrši po potrebi. Čim je lov malo uspešen in morajo žene daleč po hrano, prelože kraj svojega bivališča. Zato imajo tako skromne koče, da jih utegne posameznik napraviti že v pičlih dveh urah. Delati večje koče pač nima smisla, ker utegnejo že drugi dan dalje. Koče so zgrajene iz lubja in vejevja. Služijo za prenočevanje in pred dežjem, nikakor pa ne pred mrazom. Zato si ponoči pred njimi zakurijo kresove. Tudi obleka domačinov je pomanjkljiva, kajti ovirala bi jih sicer na potovanju.

Vsako plemo, ki šteje navadno nekaj sto članov, ima svoje točno omejeno lovišče. Toda četudi je tako veliko, da je z enega konca do drugega potrebno večdnevno potovanje, se v njem vsakdo spozna tako dobro kot velemeščan na ulicah domačega kraja.

MLADO JUTRO

B. V. RADOŠ

Mlado jutro pomladansko
se zbudilo je iz sanj,
radostno je zadrhtelo:
Danes je vstajenja dan!

In škrlatnordeča zarja
je hitela v sončno dalj,
tam potrkala na duri:
Vstal od smrti naš je kralj!

Nasmehljalo se je sonce,
vzpelo se izza gora,
žarki pa so zaplesali
preko sinjega neba.

Oživele so poljane,
trate, gozd in tihi gaj,
vsa narava je postala
en sam radosten smehljaj.